

Гео Милев
Ден на гнева

Presto I

Бягай, бягай
в галоп
не питай
ти си сам идеал!
На живота огромния топ
изгърмява ме цял
на вис към звездите.

Бягай
залягай
ставай
падай
нападай
решително
смело
стремително
неудържимо напред
– без команда, без ред –
напред.

Дело! Дело
е наша зов
пряко всичко
пряко вражда и любов,
пряко звезди,
метеори
комети
– напред
без умора,
без сън
навън
из затворите,
из градовете
центростремително
ти полети!

Presto II

Братя

Другари
Малоимотни
Граждани
Селяни –
вий млади
и стари,
които постотно сте
като животни
раждани,
стреляни –
Безполезно е тъй да стоим:
да се вдигнем
– напред –
да вървим!

През дим
черни, саждиви, изкаляни –
без команда, без ред –
тъй както, когато изригне
стремително
катер.
Братя!
Сега е последния час,
последния ден:
100 години пред нас
Камил Демулен
говори разпалено
и убедително
и сочи
великата страшна Бастилия.
Сега е последния час.
Всеки от нас
с последни усилия
трябва да скочи
на крак!

1922

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Калина Григорова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11332>]